

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 59. Bernenses a ceteris Helvetiis de impediendo hoc colloquio datis
literis admoniti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæc. XVI. atque inde infertur preces, ceremonias,
A.C. 1527. anniversaria pro mortuis celebrata, ce-
 reos, lampades, & alias ejusdem ge-
 neris res defunctis nihil prodesse. VIII.
 Statuæ atque imagines ad cultum fide-
 lium propositæ sacræ paginæ repugnant.
 IX. Nulli cujuscunque sit conditionis
 vel status matrimonium interdicitur,
 eoquod S. Scriptura id non modo per-
 mittat, sed & ad evitandam fornicatio-
 nem præcipiat. X. Impudici, & forni-
 carii ex sacræ Paginæ testimonio ab
 Ecclesia sunt separati, atque ideo nihil
 magis Presbyteratus ordini adversatur,
 quam quod Sacerdotes in turpi & im-
 puro Cælibatu vivant.

§. LIX.

*Bernenses a ceteris Helvetiis de impe-
 diendo hoc colloquio datis literis
 admoniti.*

Sleid. ibid.
p. 183.

Has propositiones Bernenses Helve-
 tii ad omnes reliquos Pagos trans-
 mittebant, eosque hortabantur, ut &
 ipsi colloquium accederent, & adeuntibus
 itineris securitatem procurarent. Ve-
 rum Lucernenses, Suitii, Sylvenientes,
 Tugienfes, Gloronenses, Friburgenses,
 Urienses, & Soloturni literis ad Ber-
 nenses datis eos impense monebant, ut
 ab instituto desisterent, ac fœderis in-
 ter

Sæc. XVI.
A.C. 1527.

ter se initi memores Badensis Disputationis conclusioni infisterent, quam ipsimet utpote præcipui illius auctores approbassent; addebant etiam, minime licere ulli populo, aut Provinciæ normam Religionis ac doctrinæ mutare, sed hoc pertinere ad Concilium Generale. Postmodum illos obtestabantur, ac efflictim rogabant, ut a tam horrendo scelere desisterent, ne se seduci permitterent ab exili exterorum numero, qui unice ad turbandam fidem intenti essent, potius vero in Patrum suorum, ac Majorum fide immoti persisterent, in qua tam celebre sibi nomen acquisivissent, cum toties de hostibus suis victoriam reportantes plurimum ditionis suæ imperium protendissent; quapropter se sperare aiebant, quod benigne ab eis excipiendi forent, cum valde æqua sit eorum petitio, si vero fecus fecerint, declarabant, quod nec Oratores suos ad colloquium decernere, nec illis, qui Badensi conventui non intererant, liberum transitum concedere possint.

Præterea præfati quatuor Episcopi ad Bernensium epistolam dato responso demonstrabant, sacram Scripturam, etsi maximæ foret auctoritatis, nequam tamen pro sola habendam esse regulam, quam in dijudicandis ac definiendis fidei controversiis sequi oporteret;

Sæcul. XVI.
A.C. 1527. ret; quemlibet enim in suo sensu abundare sacramque Paginam pro suo arbitrio interpretari dicebant. His subjungebant, Bernensem conventum nequaquam legitimum esse judicem in quæstionibus, quæ fidem, & Scripturæ sacræ sensum concernunt, imo non modo judicem non esse legitimum, sed etiam omnino suspectum; Bernenses enim, eoquod Zwinglio, & Oecolampadio favere constituisent, abs dubio illis quoque causam adjudicatos. Indicabant insuper aliam viam a lege divina stabilitam, per quam fidei controversiæ definiri, ac dubia dilucidari possent; nimirum causam ad summum Pontificem referant, ejusque decisionibus sese submittant; potissimæ enim hæreses, quæ hucusque Ecclesiam inferunt, ex sacris literis perperam intellectis aut explicatis ansam traxerunt; denique concludebant Episcopi, quod Tribunal a Bernensibus propositum nullatenus revereri valeant, eoquod ei nullum omnino in rebus fidei iudicium ferendi jus, aut auctoritas suffragaretur. Ast pia hæc monita suo caruere successu, & Bernenses his omnibus contemptis præstituta die suum celebrarunt colloquium, ad quod tamen Episcoporum nullus, etsi vocati essent, accessit.